

Sygn. akt VIII U 1357/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy Z. U. (U.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o odsetki

na skutek odwołania Z. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 maja 2014 r. **nr** (...) - Sp - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. U. prawo do odsetek:

a. od należnego świadczenia przedemerytalnego za okres od 5 kwietnia 2013 roku do 31 lipca 2013 roku, poczynając od 2 lipca 2013 roku

b. od należnego co miesiąc świadczenia przedemerytalnego od 1 sierpnia 2013 roku od dnia 2 każdego miesiąca do dnia wypłaty świadczenia na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20 sierpnia 2013 roku;

2. w pozostałej części odwołanie oddala.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 28 października 2014 r. w sprawie VIII U 1357/14

w zakresie znaczników czasowych 00:03:34 – 00:13:10

(x_ (...) _ VIII _ U _ (...) _ 14 _ 54 _ (...) _ (...) _ (...) _ (...) _ X . mp4)

******* początek tekstu**

[Przewodniczący 00:00:00.000]

UZASADNIENIE WYROKU

Organ rentowy decyzją z dnia 21 maja 2014 roku odmówił ubezpieczonemu Z. U. prawa do odsetek od należnego świadczenia przedemerytalnego

na podstawie artykułu 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podnosząc, że decyzja z yy o przyznaniu prawa do świadczenia została wydana zgodnie z prawem, a ponadto Sąd I Instancji nie orzekł

o odpowiedzialności organu rentowego za zwłokę. W odwołaniu od yy tej decyzji ubezpieczony złożył y po dniu, że domaga się odsetek od czasu ustalenia mu prawa

do świadczenia rentowego, jak pisze, od dnia 5 kwietnia 2013 roku do dnia uzyskania płatności. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. S. U. w dniu

4 kwietnia 2014 roku złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Decyzją z dnia

15 maja 2014 roku wniosek ten został załatwiony negatywnie przez organ rentowy. W dniu 15 kwietnia 2013 roku organ rentowy wysłał do ubezpieczonego zawiadomienie

o przesunięciu terminu w załatwieniu wniosku, domagając się do nadesłania dokumentów koniecznych do rozpoznania tego wniosku, i te braki zostały uzupełnione przez ubezpieczonego w dniu 6 maja 2013 roku. Pomimo

uzupełnienia tych braków organ rentowy wydał yy decyzję odmowną o prawie do świadczenia przedemerytalnego,

a wyrokiem, od tej decyzji ubezpieczony odwołał się i odwołanie ubezpieczonego zostało uwzględnione przez Sąd Okręgowy, który w dniu 20 sierpnia 2014 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał Z. U. prawo

do świadczenia przedemerytalnego od dnia 5 kwietnia 2013 roku. Od tego wyroku organ rentowy wywiódł apelację, która została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w K.. Kwestia sporna w sprawie o prawo do świadczenia przedemerytalnego dotyczyła wyłącznie kwestii prawnej. Organ rentowy dysponował pełnymi dokumentami, które pozwalały na załatwienie wniosku. Po wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego

w G. ubezpieczony w dniu 15 maja 2014 roku do, złożył pismo w organie rentowym domagając się wypłaty odsetek, i zaskarżoną decyzją organ rentowy tych odsetek odmówił. Stan faktyczny został ustalony na podstawie akt organu rentowego. Można jeszcze podnieść, że w okresie kiedy trwała sprawa o świadczenie przedemerytalne, ubezpieczony osiągał przychody z tytułu zasiłku dla bezrobotnych oraz zatrudnienia.

Sąd zważył, co następuje. Przedmiotem rozstrzygnięcia było odwołanie od decyzji odmawiającej prawa do odsetek. Na wstępie należy przytoczyć uchwałę Sądu Najwyższego sygnatura I UZP 2/11 zgodnie, z którą brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, nie pozbawia ubezpieczonego prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia. Kwestia prawa do odsetek od zaległego świadczenia z ubezpieczenia społecznego została unormowana w treści artykułu 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z tym przepisem organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ustępu drugiego i trzeciego

oraz artykułu 120. Artykuł 1a powołanego przepisu stanowi, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego. Przepis ten został dodany,

aby uzasadnić datę ostatniej okoliczności, i data wpływu prawomocnego orzeczenia jest najpóźniejszą, od której należy liczyć 30 dni. W tym miejscu należy powołać wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 11 września 2007 roku, w którym stwierdzono, że artykuł 118 ustęp 1a ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rozumiany musi być w ten sposób, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy. W dniu 14 września 2007 roku zapadł w Sądzie Najwyższym wyrok w

sprawie III UK 37/07, w którym wyjaśniono, że odsetki przewidziane w artykule 85 ustęp pierwszy ustawy z dnia 13 października o systemie ubezpieczeń społecznych, od kwoty świadczenia przyznanego wyrokiem Sądu w sytuacji, gdy organ rentowy z naruszeniem prawa odmówił jego przyznania nalicza się od upływu terminu, w którym organ rentowy powinien był wydać prawidłową decyzję uwzględniającą wniosek. I teza ta ma również zastosowanie do artykułu 118 ustawy emerytalno - rentowej, co wynika wprost z uzasadnienia powołanego wyroku. I decydujące w niniejszej sprawie jest ustalenie, co jest ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji. W niniejszej sprawie Sąd uznał, że ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było pismo ubezpieczonego przedłożone w organie rentowym w dniu 6 maja 2013 roku, znajduje się ono na karcie 95 akt rentowych, w którym to ubezpieczony uzupełnia braki do załatwienia wniosku. I od tego dnia należało liczyć 30 dni do wydania decyzji. Jest to dzień 5 czerwca 2013 roku. I teraz tak skoro od, y, decyzja prawidłowa winna była być wydana w dniu 5 czerwca 2013 roku, a prawo do świadczenia ubezpieczonemu, yy, przedemerytalnemu przyznano od dnia, yy, 5 kwietnia 2013 roku, to w dniu 1 lipca 2013 roku, ponieważ taka została ustalona data płatności świadczenia, organ rentowy winien był wypłacić świadczenie należne od daty nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego do końca lipca 2013 roku, bowiem w dniu 1 lipca 2013 ubezpieczony już prawo na, za cały miesiąc lipiec nabywał. I te odsetki należne są od dnia 2 lipca 2013 roku. Natomiast poczynając od sierpnia 2013 roku, co miesiąc organ rentowy winien, zdaniem Sądu, zapłacić odsetki od dnia drugiego każdego miesiąca do dnia wypłaty świadczenia na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 sierpnia 2013 roku, decyzję zmieniając wydaną na podstawie artykułu 477 paragraf 2 kpc. W pozostałej części odwołanie oddalono, to znaczy oddalono w tej części, gdzie ubezpieczony domagał się odsetek od całego świadczenia przedemerytalnego. To nie może być, nie może być prawo do odsetek od całego należnego świadczenia przedemerytalnego, skoro po rozliczeniu świadczenia z osiągniętym przychodem ubezpieczony by musiał dokonać częściowego zwrotu.

Przepisywanie. (...) - (...)

Zatwierdzono transkrypcję dnia 6 listopada 2014 r.